

VOLEM VOTAR !!!

DRET A LA PARTICIPACIÓ POLÍTICA DE LES PERSONES ESTRANGERES

Ja fa anys que Catalunya està vivint un canvi en la seva composició demogràfica per la consolidació del fet migratori. Com a altres països de l'Unió Europea, ens trobem amb moltes persones estrangeres que han establert la seva residència amb caràcter permanent a Catalunya i que avui ja representen més del 16 % de la població catalana.

Darrerament, el Parlament va aprovar la Llei de consultes no referendàries i d'altres formes de participació ciutadana, que dóna dret al vot a les persones estrangeres que portin un any de residència en cas de les persones comunitàries i 3 anys de residència legal continuada per a les persones extracomunitàries. Tanmateix, tot i que considerem que és un pas positiu que nova normativa legal obri la porta, ni que sigui parcialment, a la participació de les persones estrangeres residents al nostre país en les decisions que afecten la seva vida quotidiana, no compartim la discriminació que representa que el període de residència que han de justificar les persones d'origen extracomunitari sigui el triple que el de les comunitàries, prioritzant les diferències de caire legal en funció de l'origen de les persones estrangeres per sobre del seu nivell real d'arrelament i implicació en la societat catalana.

Malgrat la nostra disconformitat amb els criteris exigits, considerem que la Llei de consultes no referendàries i d'altres formes de participació ciutadana, representa una oportunitat per a les persones estrangeres per demostrar la seva voluntat democràtica i d'implicació en l'esdevenir del nostre país, que també és el seu.

Malauradament, a Catalunya el dret de vot per a les persones estrangeres es limita a les consultes no referendàries i a les eleccions municipals, en cas de residents comunitaris i extracomunitaris de països amb conveni de reciprocitat però no és així per a les autonòmiques i les generals.

El fet que part de la població catalana no disposi de drets polítics té conseqüències negatives no només per als directament afectats, sinó per al conjunt de la societat, ja que fa que els valors democràtics deixin de ser universals.

Ens trobem davant una qüestió de salut democràtica, on la paraula clau és la ciutadania i les polítiques que la desenvolupen. Aquestes polítiques han de garantir la igualtat de drets, la igualtat d'oportunitats i la lluita contra la discriminació. És evident que la ciutadania no és només el reconeixement del dret al vot, però no té sentit parlar de ciutadania sense aquest dret.

Hem d'ampliar i millorar la democràcia d'acord amb la realitat que vivim. Cal prendre consciència que el concepte de ciutadà no és inamovible sinó que en diferents moments de la història, o actualment en determinats països, pren diferents formes. És a dir, que no és únicament un dret assumible en funció de

la nacionalitat sinó que el criteri de la residència és vàlid, just i realista a l'hora de reconèixer en igualtat de drets a una persona que aporta i participa en una societat. Recordem que a la nostra societat fins fa poc hi havia criteris més restringits en l'accés al dret a vot, com per exemple per a les dones o les persones sense propietats. **Es tracta en definitiva d'estendre i garantir un dret recollit a l'article 21 de la Declaració universal dels drets humans.**

Cal replantejar i reformular el concepte de ciutadania per vincular-lo a la residència i no a la nacionalitat. D'aquesta manera aquest concepte avançarà en el reconeixement dels drets que hi són inherents per a totes aquelles persones que viuen i treballen a Catalunya, cosa que afavorirà la construcció d'un futur basat en la justícia i la cohesió social. Hem d'evitar les discriminacions, frustracions i processos de fractura social generats pel no reconeixement com a ciutadans de persones que viuen, treballen, tenen els mateixos deures i paguen impostos en un determinat municipi com la resta dels seus veïns.

Es tracta d'una conquesta democràtica decisiva i d'un alt contingut simbòlic: no es pot parlar de democràcia universal, ni d'autèntica integració, si es denega el dret de vot a una part de la població. Però manca el coratge i la voluntat política per passar de les paraules als fets i deixar de banda les pors i els prejudicis que envolten aquest debat i intenten justificar aquesta restricció de drets.

Per aquests motius des del teixit associatiu català volem avançar en aquesta reivindicació d'extensió de drets democràtics a tota la població i per això demanem:

- **La reformulació del concepte de ciutadania, vinculant-lo a la residència, per ampliar el reconeixement com a ciutadans d'aquelles persones que viuen i treballen a Catalunya, independentment del seu origen.**
- **La reforma de l'article 13.2 de la Constitució per reconèixer el dret al sufragi a totes les persones residents estrangeres majors de 18 anys i eliminar el requisit de tenir la nacionalitat espanyola o ser ciutadà comunitari per poder gaudir del dret al vot en les votacions a nivell municipal, autonòmic, estatal o europeu.**
- **Que en el cas que la ciutadania catalana decideixi constituir Catalunya com a un estat, s'atorgui el dret al vot passiu i actiu a totes les persones residents a Catalunya en totes les eleccions.**
- **Finalment, fem una crida a la participació en totes les consultes que es convoquin i que afectin el futur de Catalunya com a nació i a la societat catalana en el seu benestar social, justícia social i desenvolupament democràtic.**

Barcelona, octubre 2014